

VESTRE SLIDRE KOMMUNE
Slidrevegen 16
2966 SLIDRE

Saksbehandlar, innvalstelefon
Ingrid Skauge-Skogheim, 62 55 11 30

Lovlegkontroll av vedtak om habilitet - Kommuneplan - Vestre Slidre kommune

Statsforvaltaren viser til oversending av 2.6.21, mottatt her 11.6.21, frå Vestre Slidre kommune vedrørende krav om lovlegkontroll av vedtak om habilitet under behandling av vedtak om kommuneplan. Det vises også til ytterlegare utsegn frå fjellstyrets advokat, mottatt her 20.8.21.

Konklusjon

Vedtak av 25.3.21 om inhabilitet for medlemmene av Fjellstyret i kommunestyresak 21/21 er ugyldig. Vedtaket opphevast, jf. koml. § 27-3 fjerde ledd.

Bakgrunn for saka

Kommunestyret i Vestre Slidre kommune fatta 25.3.21 følgende vedtak i forbindelse med behandling av sak 21/21 Kommuneplanens arealdel:

«Repr. G. Trøyflat spurde seg inhabil då ho er part i saka, jf. forvaltningslova § 6a. Ho vart samrøystes kjend inhabil (16 røyster).

Repr. Strømmen Strand spurde seg inhabil då ho er styremedlem i Fjellstyret, jfr. Forvaltningslova § 6e. Ho vart samrøystes kjend inhabil (15 røyster).

Repr. Vika Helle spurde seg inhabil då ho er part i saka og er styremedlem i Fjellstyret, jfr. Forvaltningslova § 6a og § 6e. Ho vart samrøystes kjend inhabil (14 røyster).

Repr. Kvissel spurde seg inhabil då han er styreleiar av Fjellstyret, jfr. Forvaltningslova § 6e. Han var samrøystes kjend inhabil (13 røyster).

Repr. K. Rogn-Hamre spurde seg inhabil, jfr. Forvaltningslova § 6a. Han har ikkje levert innspel, og kommunedirektør tilrår at han er habil. Han var samrøystes kjend habil (12 røyster).»

Representantane Strømmen Strand, Vika Helle og Kvissel kom i brev av 14.4.21 med krav lovlegkontroll av vedtaket om inhabilitet. Det går fram av brevet at dei tre i forkant av kommunestyremøtet 25.3.21 vart bedt om å reise spørsmål om sin habilitet i sak KS-21/21. Det går fram at ordførar meinte dei var inhabile fordi Vestre Slidre Fjellstyre (heretter kalla Fjellstyret) var part i saka då dei hadde levert innspel til planen. Dei vart alle tre kjent inhabile med bakgrunn i forvaltningsloven (fvl.) § 6 første ledd e). Vidare går det fram av brevet at representantane meiner Fjellstyret ikkje er part i den aktuelle saka. Det vises også til uttale frå advokat Gresseth som er

vedlagt saka. Vidare skriv dei aktuelle representantane at Fjellstyret ikkje er eit selskap slik ordet er brukt i fvl. § 6 første ledd e) nr. 2 og at Fjellstyret heller ikkje er omfatta av reglene om samvirkeforetak mm. som er omtalt i fvl. § 6 første ledd e) nr. 1. Det gjerast gjeldande at dei heller ikkje kan være inhabile etter § 6 andre ledd.

Kommunestyret behandla kravet om lovlegkontroll i kommunestyremøte 27.5.21 og fasthell vedtaket om inhabilitet for dei tre representantane som hadde fremma krav om lovlegkontroll. Kommunen skriv i si behandling av saka at Fjellstyret, i likskap med Statskog, har komme med ganske omfattande innspel knytte til disponeringar. Kommunen skriv at ut frå en gjennomgang av Fjellstyrets rettslege status og involvering i saka, knytt opp mot rettsverknadane av ein vedtatt arealdel i kommuneplanen, jf. Plan- og bygningsloven § 11-6, la Kommunedirektøren til grunn at Fjellstyret er part i saka etter fvl. § 2e. Vidare går det fram at ein av dei tre representantane som har fremma krav om lovlegkontroll, representant Vika Helle, har oppgitt å være personleg part i saka, i tillegg til å være medlem av Fjellstyret. Dette går også fram av møteprotokollen. Representant Vika Helle vart kjend inhabil med heimel i fvl. § 6 første ledd a) i tillegg til § 6 første ledd e).

Det vises elles til sakas dokument.

Det presiserast at Statsforvaltaren i denne saka berre har tatt stilling til dei tre fjellstyremedlemmenes habilitet som fjellstyremedlemmer. Det er ikkje tatt stilling til eventuelle andre inhabilitetsgrunnar eller innvendingar som eventuelt måtte gjelde dei same personane. Det er heller ikkje tatt stilling til andre kommunestyremedlemmer som det i det same vedtaket er konkludert med at er inhabil av andre grunner.

Statsforvaltaren har ikkje sett grunn til å gå nærare inn på alle påstandar og merknader som er kome fram i saka.

Statsforvaltarens kompetanse

Det følger av kommuneloven (kompl.) § 27-1 at tre eller fleire medlemmer av kommunestyret eller fylkestinget saman kan krevje at departementet kontrollerer om eit vedtak er lovleg. Eit slikt krav må være fremma innan tre veker frå vedtaket ble treft. Myndigheita til å foreta lovlegkontroll av kommunale vedtak er delegert til Statsforvaltaren.

Det følger av kompl. § 27-2 første ledd bokstav c) at vedtak som gjelder spørsmål om inhabilitet kan bli gjenstand for lovlegkontroll.

Statsforvaltarens vurdering

Kravet om lovlegkontroll er satt fram innan fristen på tre veker og er fremma av eit tilstrekkeleg tal representantar, jf. kompl. § 27-1.

Ved ein lovlegkontroll etter § 27-1 første ledd skal Statsforvaltaren ta stilling til om vedtaket:

- « a) har et lovlig innhold (materiell kompetanse)
- b) er truffet av noen som har myndighet til å treffe et slikt vedtak (personell kompetanse)
- c) har blitt til på lovlig måte (prosessuell kompetanse).»

Lovlegkontrollen kan likevel avgrensast til de påstandar som er tatt opp i saka, jf. § 27-3 andre ledd. Lovlegkontroll inneberer ikkje myndigheit til å treffe nytt vedtak i saka, men berre til å oppheve kommunens vedtak dersom det er ugyldig, jf. § 27-3 fjerde ledd.

Det er i denne saka ikkje sjølve vedtaket i sak 21/21 om kommuneplan det er kravd lovlegkontroll av. Det er vedtaket om inhabilitet for kommunestyrerepresentantane som også er medlem av Fjellstyret som er kravd lovlegkontrollert. Avgjersler om habilitet er prosessledande avgjersler som kan bli lovlegkontrollert, jf. koml. § 27-2 første ledd bokstav c.

Lovlegkontrollen vil i det følgande berre omfatte spørsmålet om dei tre medlemmane av Fjellstyret er inhabile i kommunestyresak 21/21 som følge av sitt verv i Fjellstyret.

Det er ikkje påstått at det er manglar ved kommunestyrets personelle eller prosessuelle kompetanse. Det er såleis ikkje bestridt og Statsforvaltaren ser heller ingen grunn til å vurdere om kommunestyret hadde myndigheit til å fatte vedtaket om inhabilitet eller om vedtaket vart til på lovleg måte. Lovlegkontrollen vil i det følgande derfor berre omfatte spørsmålet om vedtaket har eit lovleg innhald, jf. § 27-1 første ledd bokstav a).

Er Fjellstyret part i kommunestyresak 21/21?

Det første spørsmålet saka reiser er om Fjellstyret er part i kommunestyresak 21/21 om kommuneplan.

Det følger av fvl. § 2 første ledd bokstav e) at ein part er en person som en avgjerd retter seg mot eller som saka elles direkte gjelder. Dette dekker ikkje berre myndige «fysiske personer» men også organisasjonar og andre «juridiske personer» vil kunne være part i denne forstand.¹

Kommunen skriv at Fjellstyret utøver myndigheit over statsallmenningen etter fjellova, at denne myndigheita blir utøvd saman med Statskog og at eigedomen Fjellstyret rår over, saman med Statskog, representerer over 50% av all utmark i Vestre Slidre kommune. Det går fram at Fjellstyret har inntekter frå tomter som Statskog etter gjeldande arealplanar kan feste bort. Kommunen skriv vidare at når ein ser hen til arealdelen, må Statskog og Fjellstyret sest på som kommunen sin største grunneigar, sjølv om dei har ulike roller og oppgåver etter fjellova, og at det må være klart at de er part i arbeidet med kommuneplanen sin arealdel, jf. fvl. § 2e.

At kommunens myndigheit og ansvar i statsallmenningane er tilsvarande som for private eigedomar går også fram av Håndbok for fjellstyrer.² Det går her fram at kommunen har «samme rolle i statsallmenningene som for private eiendommer, og Statskog SF/fjellstyret er i samme situasjon som en privat grunneier. Plan- og bygningsloven (pbl.) og kommunale planer som er utarbeidet i henhold til denne, er det viktigste styringsverktøyet kommunen har i forhold til arealdisponering og byggevirksomhet. Arealdelen av kommuneplanen, eventuelle reguleringsplaner og plan- og bygningslovens kap. 21 står sentralt for fjellstyrene.»³

Det går vidare fram av handboka at «bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 11-5 setter rammene for kommunens myndighet til å regulere arealbruken i kommuneplanen. I arealdelen av kommuneplanen tas det viktige avgjørelser om framtidig samfunnsutvikling og arealbruk, og fjellstyrene bør derfor engasjere seg i denne prosessen. (...) Dette er forhold som kan være avgjørende for muligheten til å sette opp fjellstyrehytter og omdisponere seterhus til hytter på vanlig tomtefeste.»⁴

---

¹ Jan Fridthjof Bernt, Norsk lovkommentar, fvl. § 2 første ledd bokstav e), note 31.

² Håndbok for fjellstyrer, pkt. 3.1

³ Håndbok for fjellstyrer, pkt. 4.4.1.

⁴ Håndbok for fjellstyrer, pkt. 4.4.1.1.

Det går også fram om dette at «for fjellstyrene vil deltaking i kommuneplanarbeidet ha stor betydning for det handlingsrommet fjellstyrene vil få i fremtiden. Vedtektene som utarbeides for LNFR-områdene (landbruk, reindrift, natur og friluftsområde) har betydning for for eksempel fjellstyrets mulighet til å sette opp fjellstyrehytter og naust. Arealdelen til kommuneplanen sier også noe om hvor kommunen vil akseptere for eksempel hyttebygging i fremtiden. For fjellstyrene kan dette få konsekvenser i forbindelse med overføring av seter og fritidseiendom på feste kontrakt, og for mulige framtidige inntekter fra hyttefester. For å bli hørt på en god måte ved rullering av kommuneplanen, er det viktig for fjellstyrene å delta tidlig i planarbeidet, og spille en aktiv rolle i prosessen.»⁵

Som det går fram av handboka er ikkje fjellstyret eit kommunalt organ og kommunen har ikkje instruksjonsmyndighet overfor fjellstyret eller er klageinstans i nokon vedtak som fjellstyret fattar. Sidan kommunestyret ikkje er overordna fjellstyra, har kommunestyret heller ikkje nokon tilsynsmyndighet over fjellstyret, og kan derfor ikkje kontrollere fjellstyrets rekneskap eller annan verksemd.⁶ Det går vidare fram at «primæroppgaver for et fjellstyre er å administrere bruksrettene de bruksberettigede imellom, ivareta de bruksberettigedes interesser i allmenningene og sørge for at statsallmenningene blir brukt på en best mulig måte for allmenningsbygdene.»⁷

Ot.prp.nr.50 (2008-2009) omtaler partsstatus. Det går fram her at det leggjast til grunn at det skal ein del til for at eit selskap skal bli rekna som part i ei sak. Dersom selskapets tilknytning til saka er underordna, indirekte eller tilfeldig vil ikkje selskapet være part da det må føreligge ei reell tilknytning for å bli rekna som part i ei sak. Som døme på tilfelle som vil utløyse partsstatus nemnes sak om kontrakt mellom kommunen og selskapet eller kor kommunal myndigheitsutøving rettast direkte mot selskapet. Det nemnes her også saker som gjeld endringar i selskapets vedtekter eller i selskapsavtale. Eit selskap vil også som utgangspunkt være part når kommunestyret gjennomgår og behandlar sakskartet for møter i det operative eigarorganet, og på denne bakgrunn treff avgjersler som instruerer kommunens representant i eigarorganet. Det leggjast her til grunn at det enkelte selskap ikkje utan vidare vert rekna som part etter § 6 første ledd e) i overordna saker som årsbudsjett, økonomiplan, kommuneplan og fylkesplan. Dette kommer av at slike overordna saker i utgangspunktet ikkje har det enkelte selskap som adressat. I slike overordna saker skal det mykje til for å bli regnet som part.⁸

Woxholth skriv blant anna følgjande om partsomgrepet i sin bok Forvaltningsloven med kommentarer:

«En organisasjon er bare part der saken direkte gjelder selve organisasjonen, eller der vedtaket formelt er rettet mot den. Det gjelder ikke at organisasjonen av prinsipielle grunner er interessert i sakens utfall, fordi den ligger innenfor det formål organisasjonen fremmer.»⁹

Det går fram av kommunestyresaka at Fjellstyret har kome med høyringsfråsegn til Vestre Slidres kommunestyre sin sak 21/21 om kommuneplan. Som det går fram over er kommuneplanen viktig for det arbeidet Fjellstyret gjer og det følger av handboka at det derfor er viktig for fjellstyra å delta tidleg i planarbeidet og spele ein aktiv rolle i prosessen. Det følger av dette at ei sak om kommuneplan ligger godt innanfor det formål Fjellstyret fremmer. Det faktum at Fjellstyret har

⁵ Håndbok for fjellstyrrer, pkt. 10.1.2.

⁶ Håndbok for fjellstyrrer, pkt. 3.1

⁷ Håndbok for fjellstyrrer, pkt. 3.2.

⁸ Ot.prp.nr.50 (2008-2009), s. 28.

⁹ Forvaltningsloven med kommentarer 2011, Geir Woxholth, s. 109.

kome med høyringsfråsegn til saka må seest på som ei oppgåve som ligg innanfor Fjellstyrets formål. Som det går fram over er ein organisasjon berre part når saka direkte gjelder sjølve organisasjonen, eller vedtaket formelt er retta mot den. At ei sak ligg innanfor det formål organisasjonen fremmer fører ikkje i seg sjølv til inhabilitet. Kommuneplan er ei overordna sak og det skal, som nemnt over, mykje til for å bli rekna som part i ei slik sak. Ein sak om kommuneplan gjelder heller ikkje Fjellstyret direkte, sjølv om saka ligg innanfor Fjellstyrets formål. Statsforvaltaren vurderer ut frå dette at Fjellstyret ikkje er part i kommunestyresak 21/21 om kommuneplan.

Er medlemmene av Fjellstyret inhabile sjølv om Fjellstyret ikkje er part i saka?

Det følger av fvl. § 6 annet ledd at nokon er ugild når «andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet; blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. Det skal også legges vekt på om ugildhetsinnsigelse er reist av en part.»

I boka Forvaltningsloven med kommentarer skriv Woxholth at «det annet ledd først og fremst er ment å ramme, er interessetilknytninger av forskjellige slag mellom tjenestemann og en part. Det er for eksempel grunn til å frykte at parten kan bli begunstiget uten saklig grunn eller ufordelaktig behandlet. Inhabilitetsregelen i annet ledd har dermed en preventiv funksjon som kan forhindre at tjenestemannen legger vekt på forskjellige slags utenforliggende hensyn under saksbehandlingen. Når loven spesielt trekker frem tilliten som et moment, må det forstås slik at tjenestemannen kan tenkes å bli ansett inhabil også i tilfelle der det reelt sett ikke foreligger noen grunn til å tro at han lar seg påvirke. Det kan for eksempel være tilfelle der publikums tillit til hans upartiskhet er svekket. Med publikum tenkes ikke bare på en eller flere partsrepresentanter som er involvert i saken, men den mer alminnelige forventning og oppfatning som gjør seg gjeldende.»¹⁰

Det følger av føresegna at *særegne forhold* må føreligge for at inhabilitet skal henda, vidare er det berre der særegne forhold kan være skikka til å svekke tilliten til vedkommandes objektivitet at inhabilitet føreligger. Vidare må det føreligge ulemper eller fordeler som kan gjere seg særskilt gjeldande for tenestemannen eller eit avgrense tal personar, for at det kan seies å føreligge et særmerkt forhold.¹¹

Woxholth skriv vidare at det berre er «der det foreligger en særinteresse i avgjørelsen at de nevnte omstendigheter skal tillegges vekt. Dette fremkommer av lovens bruk av ordet særlig fordel, tap eller ulempe. Særlig praktisk kan dette være når det dreier seg om medlemmer av råd og utvalg der medlemmene er valgt eller oppnevnt som representanter for interesseorganisasjoner. Som utgangspunkt vil det her ikke inntre inhabilitet når medlemmene gjennom deltagelsen i utvalget går inn for å fremme interesser som nevnt.»¹²

En sentral del av vurderinga vil være kor nær tilknytning den aktuelle tenestemannen har til selskapet samt kva interesse selskapet har i den saka organet skal behandle. I vurderinga skal det også leggjast vekt på kven som har reist inhabilitetsinnsigelsen. Momentet kan få avgjerande betydning i grensetilfelle med det er ikkje noko krav om at det skal være avgjerande eller nødvendig for at det skal koma til inhabilitet. Er inhabilitetsinnsigelsen reist av en part kan dette ha betydning. Det kan her ikkje tilleggas vekt kva tenestemannen sjølv meiner eller kva den som har påstått inhabilitet meiner om saka. Det kan, som nemnt, forholda seg annleis når inhabilitetsinnsigelsen er reist av parten. I dei tilfelle der ein part har reist motsegn om inhabilitet og ein i tillegg til dette har grunn til

---

¹⁰ Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, s. 160.

¹¹ Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, s. 161.

¹² Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, s. 163.

å tru at folk flest kan reagere dersom tenestemannen behandlar saka, skal det ikkje mye til før det må konkluderast at forholda er skikka til å svekke tilliten til vedkommandes objektivitet.¹³

Der politiske organ, som eit kommunestyre, skal ta standpunkt til saker skal det ein del til før inhabilitet føreligg. Vurderingane i disse sakene vil ofte ha eit samansett preg og her vil religiøse, politiske og etiske premisser kunne bli gjort gjeldande.¹⁴

Som Woxholth skriv er det berre personar, ikkje offentlege organ, som kan bli inhabile. Men «at offentlige organer som sådanne ikke kan bli inhabile etter forvaltningslovens inhabilitetsregler er ikke til hinder for at en eller flere av de tjenestemenn som arbeider i det offentlige organ blir inhabil(e), fordi departementet har en særinteresse i saken. (...) En variant av problemstillingen om inhabilitet for tjenestemenn på grunn av det offentliges særinteresser er hvor tjenestemennene er oppnevnt i selskaper o.l. der de representerer det offentliges eierinteresser. Som regel vil man i disse tilfellene være utenfor området for det som med naturlighet kan kalles særinteresser».¹⁵

Hovudregelen er at vervkombinasjonar ikkje fører til inhabilitet. Dette bekreftar lovavdelingas og Ombodsmannens praksis på området. Det må føreligge spesielle forhold, som for eksempel særleg sterkt engasjement, for at inhabilitet skal henda i slike tilfelle.¹⁶ Som eksempel på tilfelle kor slike innvendingar kan gjere seg gjeldande er nemnt der det eine forvaltningsorganet der tenestemannen sitt, har en tilsynsfunksjon overfor det andre organet der tenestemannen også sitt. Dette er eit tilfelle som vil kunne rammes av § 6 annet ledd.¹⁷

Om inhabilitet står det blant annet følgjande i handbok for fjellstyrer:

«Forvaltningslovens bestemmelser om inhabilitet må sees i sammenheng med at fjellstyret er et organ med interesserepresentasjon, hvor medlemmer er valgt inn for å ivareta interessene til en bestemt brukergruppe som for eksempel de med bruksrett som jordbrukere, reindriftsutøvere og jegere/fiskere. En konsekvens av dette kan være at et fjellstyremedlem kan ha egeninteresse i en sak og likevel ikke være inhabil. Et eksempel på dette er at et fjellstyremedlem med beiterett i statsallmenningen kan være med på å vedta beitevedtekter for allmenningen. Dersom vedkommende for eksempel har særlige økonomiske interesser i et bestemt utfall i saken vil han likevel kunne være inhabil. (...) Forvaltningslovens bestemmelser om enkeltvedtak er gjort gjeldende for svært mange av fjellstyrets vedtak, også når det gjelder fastsettelse av jakt- og fiskeregler og tildeling av jaktkort. Dersom fjellstyremedlemmer og Fjelloppsynet skulle erklæres inhabile hver gang de var part i saken kunne man for eksempel i jakt og fiskesaker risikere at ingen, hverken medlemmer eller varamedlemmer, var habile til å treffe vedtak. Dette ville vært en svært vanskelig situasjon for fjellstyrene. Det følger av § 6 fjerde ledd at reglene om inhabilitet ikke får anvendelse dersom det er åpenbart at vedkommendes tilknytning til saken eller partene ikke vil kunne påvirke hans standpunkt, og hverken offentlige eller private interesser tilsier at han skal fratre.

I fjellstyrenes vurdering av hvorvidt et medlem er inhabilt eller ikke, er det en god rettesnor at et fjellstyremedlem først erklæres som inhabil hvis han selv, eller en part han har et nært forhold til, vil

---

¹³ Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, s. 179.

¹⁴ Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, s. 166-168.

¹⁵ Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, s. 170-171.

¹⁶ Lovavdelingens uttalelse 1992-05-27, Jnr. 841/92E mfl, se forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, s. 172-174.

¹⁷ Lovavdelingens uttalelse 1987-11-25, Jnr. 3719/87E.

få personlig vinning av et bestemt utfall av en sak, og da helst vinning av økonomisk eller materiell betydning.»¹⁸

Håndbok for fjellstyrer omtalar inhabilitetsregler for når saker behandlast i fjellstyret. Statsforvaltaren meiner at disse vurderingane også må kunne seest hen til i vurderinga av inhabilitet i saker som behandlast i andre organ der fjellstyremedlemmer sitt.

Spørsmålet om inhabilitet vart i denne saka tatt opp av ordførar i forkant av kommunestyremøtet. Det går fram at dette vart tatt opp då det kunne komme opp spørsmål om habilitet knytt til at de sitter i fjellstyret. For å få varsla vararepresentantar ønsket ordføraren ei vurdering av habilitet knytt til representantane som sitt i Fjellstyret før kommunestyremøtet.

Som det går fram ovanfor er hovudregelen at vervkombinasjonar ikkje fører til inhabilitet. Når medlemmene av Fjellstyret reiser motsegn til kommuneplanen gjer dei det dei er valt til å gjer. Eit fjellstyremedlem vil i utgangspunktet ikkje ha nokon direkte økonomiske eller andre egne interesser i saka om kommuneplan i kraft av å være medlem av fjellstyret. Det er heller ikkje opplyst å være tilfelle i denne saka. Dersom eit medlem skulle ha egne personlege interesser eller stå nær ein som gjer dette ville saka kunne stille seg annleis for dette medlem. Det følger av føresegna at det må føreligge «særegne forhold», i tillegg til dette må det være skikka til å svekke tilliten til vedkommandes objektivitet og det må føre til «særlige fordeler» for tenestemannen eller eit avgrensa tal personar. Statsforvaltaren kan ikkje sjå at medlemmene av Fjellstyret vil få nokon særlege fordeler, tap eller ulemper reint personleg av utfallet av kommuneplanen berre ved å være medlem av Fjellstyret. Det går ikkje fram av saka at det er reist motsegn om inhabilitet av ein som er part i saka. Heller ikkje er det opplysningar i saka som tilseier at det er grunn til å tru at folk flest kan reagere dersom medlemmene av Fjellstyret deltar i behandlinga av saka. Forholda kan dermed ikkje seiast å være skikka til å svekke tilliten til vedkommandes objektivitet. Statsforvaltaren vurderer ut frå dette og det ovanstående at medlemmene av Fjellstyret ikkje er inhabile etter fvl. § 6 annet ledd i denne saka.

Statsforvaltarens vedtak

Vedtak av 25.3.21 om inhabilitet for medlemmene av Fjellstyret i kommunestyresak 21/21 er ugyldig. Vedtaket opphevast, jf. kompl. § 27-3 fjerde ledd.

Med helsing

Anne Kathrine Fossum (e.f.)
kommunal og samordningsdirektør

Jo-Bjørner Haugen
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

VESTRE SLIDRE FJELLSTYRE Slidrevegen 20 2966 SLIDRE

---

¹⁸ Håndbok for fjellstyrer, 4.2.2.1, s. 22-23.